

بیانیه کانون مدافعان حقوق کارگر به مناسبت روز جهانی کارگر

اول ماه مه روز جهانی کارگر، روز رزم مشترک همه کارگران و رنجبران و استثمارشوندگان جهان است؛ این روز فرصتی است تا یک بار دیگر صف واحد طبقاتی را علیه سود پرستان ستمگر تشکیل دهیم و صدای رسای طبقه کارگر را به گوش جهانیان برسانیم که: "ما کارگران و زحمتکشان بازوی پر توان و تعیین کننده مسیر تاریخ آینده‌ی جهانیم و بیداد را به هر طریق ممکن به باد فنا خواهیم سپرد و دوش به دوش زنان و مردان کارگر همه کشورهای جهان، روند فاسد و روبه زوال نظم سرمایه داری را که عامل همه بحران های انسانی و اجتماعی است، سد خواهیم کرد؛ تا دیگر هیچ مادری برای سیر کردن فرزند خود مجبور به تن فروشی نشود و هیچ پدری برای درمان فرزند بیمار خود به التماس زار نزند و هیچ کودکی برای سیر کردن خود سطل زباله را زیر و رو نکند و هیچ کجای طبیعت قربانی سود اقلیت شکم‌پاره و سیری ناپذیر نگردد."

کارگران و زحمتکشان ایران نیز بیش از یک قرن است که همگام و دوشادوش همه رنجبران جهان علیه بیداد طبقه سرمایه دار و نظم سرمایه داری مبارزه می کنند. در مبارزه بی‌امان با این نظام به‌غایت مرتجع و سرکوب گر پیروزی های بزرگی نیز به دست آورده و از شکست ها نیز تجربه های گران بهایی کسب کرده اند که در مبارزه ی آتی چراغ راهشان خواهد بود. درک بحران های ساختار نظم مسلط بر جهان که همه ارکانش با خون ستم دیدگان و استثمارشوندگان رنگین شده چندان دشوار نیست. این ساختار که تا کنون به کام اقلیت یک درصدی سرمایه داری بوده با تکانه های بحران های جدی آماده ی فروریزی است. وحدت طبقاتی و همگامی با زحمتکشان جهان، سازمان پذیری و تشکل، جدی ترین سلاح ما علیه این بیداد طبقاتی است با این سلاح است که می توان و باید این ساختار مبتنی بر سود یک درصدی ها را در جهان و ایران به چالش کشید. فعالان و مدافعان حقوق کارگر در پی آن اند که با درک شرایط و توازن قوای طبقاتی خواسته های کارگران و زحمتکشان ایران را در این رزم طبقاتی اعلام کنند و از همه ی باورمندان به برابری و رفع ستم طبقاتی می خواهند که با حمایت از این مبارزه به تعمیق آن یاری رسانند.

میرم ترین این خواسته ها عبارت اند از :

۱ - پرداخت فوري حقوق و دستمزد معوق کارگران شاغل در همه‌ی بخش هاي اقتصاد اعم از بخش خصوصي و غيرخصوصي و تعيين حداقل دستمزد بر اساس بالاترين استانداردهای زندگي بشر امروز و با نظارت فعال تشکل هاي مستقل کارگري.

۲ - تأمين مسکن مناسب براي همه‌ی حقوق‌بگيران و تأمين کار براي همه‌ی بيکاران و همگاني کردن استفاده از مقرري بیمه‌ی بيکاري براي همه‌ی بيکاران

۳- واگذاري سازمان تأمين اجتماعي به صاحبان واقعي آن و اداره‌ی آن توسط نمايندگان واقعي کارگران

۴- بیمه کردن همه‌ی شاغلان و بيکاران و کنترل و نظارت تشکل هاي صنفی کارگران بر صحت اجرائي آن و پرداخت حق بیمه‌ی کارگران توسط کارفرمایان

۵- برچيدن بساط نظاميان و عناصر امنيتي از واحدهاي توليدي و مؤسسات اقتصادي و کارگاه‌ها و به رسمیت شناختن تشکل هاي کارگري و هرگونه اعتراض کارگران براي احقاق حق خود

۶- حذف برنامه‌ی اصلاح قانون کار از دستور کار مجلس و دولت

۷- لغو مصوبه‌ی خارج کردن کارگاه‌های زیر ۱۰ نفر از شمول قانون کار

۸- رفع محدوديت از سندیکاها ، اتحادیه‌های کارگري و هرگونه تشکل و مراسم کارگري به‌ویژه قانوني کردن تعطيلي روز جهاني کارگر به‌عنوان روز مبارزه‌ی کارگران عليه ستم طبقاتي

۹- الزام کارفرمایان به پرداخت دستمزد برابر در مقابل کار برابر و رفع هر گونه تبعیض در محیط کار اعم از تبعیض جنسیتی ، تابعیتی ، قومیتی ، عقیدتی و...

۱۰- حمايت از خانواده‌های نیازمند و جلوگیری از کار کودکان زیر ۱۸ سال

۱۱- کنترل کارگاه‌ها و همه‌ی محیط هاي کار در

زمینه‌ی رعایت بهداشت، ایمني کار و حمايت از جان کارگران در برابر سود کارفرمایان

۱۲- برخورداری تاممي بازنشستگان و مستمری‌بگيران از يك زندگي مرفه و بدون دغدغه‌ی اقتصادي و رفع هرگونه تبعیض در پرداخت مستمري بازنشستگان و بهره‌مندی آنان از تأمين اجتماعي و خدمات درمانی

۱۳- آزادي حق اعتصاب براي کارگران و زحمتکشان به‌عنوان سلاح برنده عليه بيداد کارفرمایان صاحب قدرت

- ۱۴- قطع سرکوب اعتراضات کارگری و مردمی، لغو مجازات اعدام، آزادی فوری و بی‌قیدوشرط زندانیان کارگری و دیگر فعالان اجتماعی از زندان و توقف فوری پیگرد های قضایی علیه آنان و بر چیده شدن فضای امنیتی موجود در جامعه
- ۱۵- حذف قراردادهای موقت و سفید امضا و به رسمیت شناختن قراردادهای جمعی با نظارت و مدیریت تشکل های مستقل کارگری
- ۱۶- واگذاری بنگاه‌های اقتصادی خصوصی شده به کارگران شاغل در همان واحد اقتصادی و جلوگیری از غارت این واحدها توسط مدیران حریص، آزمند و بی‌کفایتی که این واحدها را تا آستانه‌ی تعطیلی و ورشکستگی کشانده‌اند.
- ۱۷- آزادی بیان و قلم و هر گونه تشکل برای کارگران و فعالان اجتماعی بدون محدودیت
- ۱۸- رفع قوانین تبعیض‌آمیز و محدودیت اشتغال و تحصیل برای زنان، کارگران غیر ایرانی، اقلیت های قومیتی و عقیدتی و...
- ۱۹- حذف هزینه‌های آموزش و پرورش، آموزش عالی و مهارت‌آموزی در سطح کشور و نیز حذف هزینه‌های درمان تمام حقوق‌بگیران و بیکاران و خانواده هاشان در تمام بیمارستان‌ها
- ۲۰- لغو جهت‌گیری های اقتصادی مبتنی بر توصیه‌ی نهاد های اقتصاد امپریالیستی - بانک جهانی، صندوق بین‌المللی پول و سازمان تجارت جهانی- و رفع محرومیت عمومی ناشی از این سیاست‌ها که تا کنون قربانی های بسیاری از جامعه گرفته است.

« پاینده باد اول ماه مه، روز رزم مشترک کارگران جهان»

کانون مدافعان حقوق کارگر